

РЕШЕНИЕ

№ 113

гр. Ловеч, 16.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ЛОВЕЧ в публично заседание на седемнадесети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ПОЛЯ ДАНКОВА

при участието на секретаря ХРИСТИНА ХРИСТОВА
в присъствието на прокурора Т. Н. П.
като разгледа докладваното от ПОЛЯ ДАНКОВА Гражданско дело №
20224300100579 по описа за 2022 година

Постъпила е искова молба вх. № 7397/20.12.2022 г. от Т. С. Г., ЕГН: *****, **, чрез адв. М. П. М. -САК, вписан в единния адвокатски регистър с личен №*****, пълномощник на Адвокатско дружество „М. М. и съдружници“, представлявано от адвокат М. П. М. - САК, със съдебен адрес за кореспонденция: ** Срещу: Прокуратурата на Република България, гр. София, бул. "Витоша" № 2 с правно основание: чл. 2, ал. 1, т. 3 от Закона за отговорност на държавата и общините за вреди и чл. 86 от ЗЗД и цена на исковите 50 000 /петдесет хиляди/ лева - главница за претърпени неимуществени вреди, ведно със законната лихва върху всяка една от посочените суми от 01.06.2022 г. /датата на придобиване на стабилитет на първоинстанционата присъда/ до окончателното изплащане на задължението. Излага, че с постановление от 11.07.2018г. на Окръжна прокуратура - Ловеч е образувано досъдебно производство № 124/ 2018г. по преписка № 678/ 2018г. по описа на Окръжна прокуратура - Ловеч, срещу Т. С. Г.. С Постановление от 04.11.2019г. на ОДМВР - Ловеч Т. С. Г. е бил привлечен като обвиняем по ДП № 124/ 2018г. по описа на ОД на МВР-Ловеч за престъпление по чл. 219, ал. 1, предл. 5 във връзка с чл. 26, ал. 1 от НК. Със същото Постановление, на Т. С. Г. е наложена мярка за неотклонение „Подписка“, считано от 04.11.2019г., по силата на която последният се задължава да не променя

местоживеенето си и да се явява при призоваване. С Присъда № 260001 от 14.01.2021г. Окръжен съд - Ловеч, Т. С. Г. е признат за невиновен в повдигнатото обвинение за престъпление по чл. 219, ал. 1 във връзка с чл. 26, ал. 1 от НК, като съдът е приел, че не е извършил инкриминираното деяние, а именно: С крайния си съдебен акт, Окръжен съд — Ловеч е отхвърлил предявения от „ВиК Стенето“ ЕООД, гр. Троян, срещу Т. С. Г., граждански иск за сумата от 79 260.30лв., представляваща претърпени имуществени вреди, ведно със законната лихва, считано от 05.10.2015г. до окончателното й заплащане и направените по делото разноски. Предвид постановената присъда, с която Т. С. Г. е признат за невиновен по повдигнатото обвинение по чл. 219, ал. 1 във връзка с чл. 26, ал. 1 НК и на основание чл. 309, ал. 4, предл. 4 НПК, с Определение от 14.01.2020г. Окръжен съд - Ловеч е отменил взетата спрямо Г. мярка за неотклонение „Подписка“. Сочи, че така постановената Присъда № 260001 от 14.01.2021г. по описа на Окръжен съд - Ловеч, с която г-н Г. е признат за невиновен, е протестирана от представител на Окръжна прокуратура - Ловеч /Протест от 25.01.2021г./, с искане за отмяна и постановяване на нова, с която да бъде признат за виновен по повдигнатото обвинение. Иска се и уважаване на гражданския иск срещу доверителя ми, за сумата от 79 260.30лв., представляваща претърпени имуществени вреди, ведно със законната лихва, считано от 05.10.2015г. до окончателното изплащане и направените по делото разноски. С Решение № 157 от 23.12.2021г. Апелативен съд - Велико Търново е потвърдил Присъда № 260001 от 14.01.2021г., постановена по НОХД № 70/ 2020г. по описа на Окръжен съд - Ловеч. С Касационен протест от 17.01.2022 г. е атакувано Решение № 157 от 23.12.2021г. по ВНОХД № 127 от 2021 г. по описа на Апелативен съд - Велико Търново. С последния се иска отмяна на цитираното решение и връщане на делото за повторно разглеждане от друг състав на апелативния съд. С Решение № 66 от 01.06.2022г., ВКС /окончателно/, касационната инстанция е оставила в сила въззивно Решение № 157 от 23.12.2021г. по ВНОХД № 127/ 21г. по описа на Апелативен съд - Велико Търново.

Относно претърпените неимуществени вреди излага съображения, че съгласно чл. 32 от Конституцията на РБ личният живот на гражданите е неприкосновен, като всеки има право на защита срещу незаконна намеса в личния и семейния му живот и срещу посегателство върху неговата чест,

достойнство и добро име= Излага съображения, че през периода от 04.11.2019г. до 01.06.2022 г. Г. е преживял изключително сериозни притеснения, негативни изживявания и неудобства от воденото срещу него продължително и неоснователно наказателно преследване за престъпление, което не е извършил. През периода, през който е бил неоснователно обвинен, се е явяват многократно в качеството на обвиняем, а впоследствие и като подсъдим, пред три съдебни инстанции, което неминуемо е довело до напрежение, стрес, срам, безсъние, цялостен емоционален дискомфорт, който дори към настоящия момент, не е преодолян напълно и рефлектира негативно, както върху доверителя ми, така и върху взаимоотношенията му със семейство, близки, роднини, приятели и колеги. Отделно от това излага, че повдигнатото обвинение, е станало обществено достояние и известно на неограничената аудитория, като са били публикувани множество статии и материали по темата в известни новинарски сайтове, която информация е налична и към датата на предявяване на исковата молба. Като доказателство за широкото медийно отразяване на случая и обществения интерес към него прилага статии от различни вестници. Твърди, че след повдигане на посоченото обвинение, у господин Г. се наблюдава влошаване на здравословното му състояние, изразяващо се в постоянно безпокойство, огромен стрес, напрежение, хронични проблеми със съня и цялостното общо физическо и емоционално състояние. Заявява, че воденото наказателно производство се е отразило изключително тежко и негативно както на отношенията му в работата, така и семейството на ищеца. Посочва, че с действията си Прокуратурата на Република България успява да урони доброто му име. Ищецът твърди, че са се осъществени всички елементи от фактическия състав, за да бъде ангажирана отговорността на Държавата по реда на чл. 2, т. 3 от ЗОДОВ. Моли да бъдат призовани на съд с ответника - Прокуратура на Република България и след като съдът се убеди в основателността на твърденията в исковата молба, на основание чл. 2, ал. 1, т. 3 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди и чл. 86 от ЗЗД, да осъди Прокуратура на Република България да заплати на ищеца от Т. С. Г. с ЕГН ***** обезщетение в размер на 50 000 /петдесет хиляди/ лева главница за претърпените от него неимуществени вреди, причинени му от ответника в резултат на незаконното му привличане в качеството му на обвиняем по досъдебно производство № 124/ 2018г. по описа на ОДМВР-

Ловеч за престъпление по чл. 219, ал. 1, във връзка с чл. 26, ал. 1 от НК ведно със законната лихва от 01.06.2022 г. (датата на която е постановено Решение № 66 от 01.06.2022г. по описа на ВКС, съответно на която влиза в сила Присъда № 260001 от 14.01.2021г. Окръжен съд - Ловеч и Т. С. Г. е признат за невиновен.

В срока по чл. 131 от ГПК е постъпил отговор с вх. № 201/12.01.2023 г. от Окръжна прокуратура – Ловеч, в който оспорват иска като недоказан, както и по основание и размер. Сочат, че ищецът не е ангажирал доказателства за претърпените морални вреди, което е елемент на фактическия състав на отговорността по чл.2 от ЗОДОВ. Считат, че вземането на посочената МНО в хода на досъдебното производство, а последствие отменена от Окръжен съд гр. Ловеч с определение от 14.01.2021г. налага извод, че в процесния период, ако са търпени вреди, то те не са единствено и само в резултат на действия и актове на органи на Прокуратура на РБ. Излага доводи, че оспорват иска и по размер като прекомерен и несъответстващ на критерия за справедливост, дефиниран на чл. 52 от ЗЗД. Изтъкват, че не са ангажирани достатъчно доказателства за твърдените неимуществени вреди. Според възприетото в т. И на ППВС № 4 /1968г. въпрос на фактическа преценка, с оглед конкретните факти и обстоятелства , както и личността на увредения е определянето на конкретен паричен еквивалент на обезщетението за неимуществени вреди. Съгласно константната съдебна практика, размерът на обезщетението за неимуществени вреди е свързан с критерия за справедливост , дефиниран в чл. 52 от ЗЗД , като справедливостта не е абстрактно понятие, а се извежда от преценката на конкретни обстоятелства. В случаите на причинени имуществени вреди по чл. 2 , ал.1 от ЗОДОВ, от значение е как обвинението в извършване на престъплението се е отразило върху здравето, личния живот, чувствата, честта и достойнството на увредения. Считат, че следва да се има предвид, че паричното обезщетение за моралните вреди следва да съответства на необходимото за преодоляването им и, че не е проява на справедливост, а е в дисхармония със справедливостта, определяне на паричното обезщетение по- голямо от необходимото за обезщетяване на претърпените вреди / решение №832/10.12.2010 г. по НД №593/2010г. на ВКС.Излагат доводи, че освен допустимостта и основателността на претенциите си по чл. 2, ал. 1, т. 1 и т. 3, във вр. с чл. 4 от ЗОДОВ, в тежест на ищеца е да докаже и наличието на

твърдените вреди, непосредствената им връзка с обвинението по чл. 219, ал. 1, във вр. с чл. 26, ал. 1 от НК, както и техния размер. Излагат, че ищецът не е ангажирал доказателства в подкрепа на твърденията си за претърпени негативни последици, както и те да са пряк резултат от процесното обвинение. Считат, че претенцията на ищеца е завишена и несъответства на претендираните вреди, на икономическия стандарт в Република България и на съдебната практика в аналогични случаи, включително и тази на ЕСПЧ. Посочват, че отговорността на държавата по ЗОДОВ има принципно обективен характер, но това не означава, че ищецът не носи доказателствена тежест за твърдените от него вреди, размер и пряка причинна връзка с повдигнатото му обвинение.

В съдебно заседание ищецът, редовно призован се явява лично и с процесуален представител – адв. А.. Посочва, че поддържа исковата молба и моли да бъде уважена исковата претенция в пълен размер. В приложени писмени бележки подробно обосновава позицията, че е предявения иск е основателен и подаден в пълен размер на сумата 50000 лева-обезщетение за неимуществени вреди.

За Прокуратурата на Република България в съдебно заседание участва зам.окръжен прокурор Пиронкова. Изтъква се, в обстойни писмени бележки, че търпените вреди не са само последица от действия на Прокуратурата на Република България. Оспорва се иска по размер, като прекомерен и несъответстващ на критерия за справедливост по чл. 52 от ЗЗД.

От представените писмени доказателства по делото, от заключението на комплексната съдебно-медицинска експертиза №2782/11.05.2023 година от св.показания на Р. Б. и С. В., от становището на страните и техните представители, преценени поотделно в тяхната съвкупност и взаимна връзка и обусловеност съдът приема за установено следните фактически обстоятелства:

Т. С. Г. е управител на „В и К Стенето“ ЕООД-Троян, с едноличен собственик на капитала Община –Троян. С договори за възлагане на управление от 22.12.2006 г. и 22.12.2016 г. му е възложено управлението на дружеството със срок до 31.12.2019 г.

Образувано е досъдебно производство по описа на ОД на МВР-Ловеч с постановление от 11.07.2018 г. на Окръжна прокуратура – Ловеч за това, че в гр. Троян при условията на продължавано престъпление за периода от 08.04.2013 г. до 17.09.2015 г. като длъжностно лице-управител на „Ви К

Стенето“ЕООД-Троян не е положил достатъчно грижи за възложената му работа-не предприел действия по доброволно незабавно изпълнение на изплащане на дължими суми към „Велде България“ АД по 16 граждански дела , приключили с влязло в сила съдебно решение при наличие на парични суми за това и от това са последвали значителни щети за предприятието в размер на 65051.82 лева-престъпление по чл. 219,ал.1 във връзка с чл. 26,ал.1 от НК. С постановление за привличане на обвиняем и вземане мярка за неотклонение от 04.11.2019 г. Т. Г. е привлечен обвиняем за престъпления по чл. 219,ал.1,пр.5 във връзка с чл. 26, ал.1 от НК и спрямо него взета мярка за неотклонение „подписка“. Описаното деяние е квалифицирано като престъпление по чл. 219,ал.1, т5 във връзка с чл. 26,ал.1 от НК.в постановлението е за това че през периода от 08.04.2014 г. до 05.10.2015 г. в гр. Троян при условията на продължавано престъпление, в качеството на длъжностно лице-управител на „В и К Стенето“ЕООД-Троян, не е положил достатъчно грижи за възложената работа по смисъла на чл. 6, т.2 от Договор за възлагане на управление от 08.10.2008 г. и анекси към него от 29.12.2010 г. и 30.12.2013 г, като не осъществил като добър стопанин оперативно управление и опазване капитала на дружеството- не е предприел действия по доброволно и незабавно изпълнение за изплащане на дължими суми към „Лесопласт“ АД-Троян/преименуван на „Велде България“ АД-Троян по 16 бр. граждански дела,водени между двете дружества, при наличие на парични суми за това без затруднение на нормалната дейност и без недостиг на оборотни средства и от това са последвали значителни щети за дружеството в размер на сумата 79260.30 лева. С протокол от 11.11.2019 г. е предявено разследването на Т. Г.. С последващо постановление от 22.10.2020 година по досъдебно производство №124/2018 г. на ОДМВР-Ловеч е привлечен като обвиняем за престъпление по чл. 219, ал.1, т.5 във връзка с чл. 26, ал.1 от НК Т. С. Г. , за това че през периода 08.04.2013 г. до 05.10.2015 г.при условията на продължавано престъпление е извършил описани конкретни действия, като не е посочено вземане на мярка на процесуална принуда.

Повдигнато е обвинение на Т. С. Г. по чл. 219,ал.1 във връзка с чл. 26,ал.1 от НК по обвинителен акт №1/06.02.2020 г. на Окръжна прокуратура – Ловеч затова, че през периода от 08.04.2013 г. до 05.10.2015 г., в гр. Троян, при условията на продължавано престъпление, в качеството си на длъжностно лице - управител на „В и К Стенето" ЕООД Троян, не положил достатъчно грижи за възложената му работа по смисъла на чл. 6, т. 2 от Договор за възлагане на управление от 08.01.2008 г., и анекси към него от 29.12.2010 г. и 30.12.2013 г., като не осъществил като добър стопанин оперативно управление и опазване капитала на дружеството -не е предприел действия по доброволно и незабавно изпълнение за изплащане на дължими суми към „Лесопласт" АД Троян (преименувано на „Велде България" АД Троян) по 16 броя граждански дела, водени между двете дружества - гр. д. № 1007/ 2011 г. по описа на РС Троян, с влязло в сила решение на 08.04.2013 г., публикувано на 08.04.2013 г. по реда на 64, ал. 1 от Закона за съдебната власт,

гр. д. № 79/2012 г. по описа на РС Троян, с влязло в сила решение на 20.11.2013 г., публикувано на 21.11.2013 г., гр. д. № 110 / 2012 г. по описа на РС Троян с влязло в сила решение на 21.10.2013 г., публикувано на 24.10.2013г., гр. д. № 223/ 2012 г. по описа на РС Троян, с влязло в сила решение 22.10.2013 г., публикувано на 01.11.2013 г., гр. д. № 423 /2012 по описа на РС -Троян, с влязло в сила решение на 09.09.2014 г., публикувано на 09.09.2014 г., гр. д. № 459 / 2012 г. по описа на РС Троян, с влязло в сила решение на 20.05.2014 г., публикувано на 20.05.2013 г., гр. д. № 600 / 2012 г. по описа на РС Троян, с влязло в сила решение на 09.06.2014 г., публикувано на 13.06.2014 г., гр. д. № 762 / 2012 г. по описа на РС Троян, с влязло в сила решение на 04.11.2014 г., публикувано на 07.11.2014 г., гр. д. № 763 / 2012 г. по описа на РС Троян, с влязло в сила решение на 23.05.2014 г., публикувано на 23.05.2014 г., гр. д. № 1078 / 2012 г. по описа на РС Троян, с влязло в сила решение на 20.10.2014 г., публикувано на 20.10.2014 г., гр. д. № 649 / 2013 г. по описа на РС Троян, с влязло в сила решение на 08.04.2015 г., публикувано на 08.04.2015 г., гр. д. № 651 / 2013 г. по описа на РС Троян, с влязло в сила решение на 05.03.2014 г., публикувано на 05.03.2015 г., гр. д. № 699 /2013 г. по описа на РС Троян, с влязло в сила решение на 17.08.2015 г., публикувано на 28.09.2015 г., гр. д. № 700 / 2013 г. по описа на РС Троян, с влязло в сила решение на 15.12.2014 г., публикувано на 06.01.2015 г., гр. д. № 701 / 2013 г. по описа на РС Троян, с влязло в сила решение на 24.08.2015 г., публикувано на 24.08.2015 г. и гр. д. № 276 / 2012 г. по описа на ОС Ловеч, с влязло в сила решение на 10.08.2015 г., при наличие на парични суми за това, без затруднение на нормалната дейност и без недостиг на оборотни средства и от това са последвали значителни щети за „В и К Стенето“ ЕООД Троян в размер на 79 260, 30 лева, представляващи разходи по изпълнителни дела № 20138800400201, № 20138800400202, № 20138800400203, № 20138800400200, № 20148800401002, № 20148800400745, № 20148800400746, № 20158800400678, № 20148800400744, № 20148800401037, № 20158800400231, № 20158800400207, № 20158800400680, № 20158800400020, № 20158800400679 и №20158800400681, всичките на Р. Д. – частен съдебен изпълнител, рег. № 880, с район на действие Окръжен съд Ловеч, от които разноски по изпълнителните дела – 31 929,95 лева, предплатени такси – 1026 лева и такси за парично вземане по т. 26 от Тарифата за таксите и разноските към ЗЧСИ – 46 304,35 лева. Мярката на процесуална принуда е конкретизирано, че касае „подписка“-взета по отношение на Т.Г. на 04.11.2019 г. Наказателното производство пред Ловешки окръжен съд се е развило в седем открити съдебни заседания . По Протокол №7 от 09.04.2020г. на Общински съвет - Троян, Общински съвет - Троян е взето решение за предявяване на граждански иск срещу Т. Г. за сумата от 79 260.30 лв. за нанесени щети на дружеството и с протоколно определение от 20.07.2020г. по НОХД 70 /2020г. ЛОс е приел за разглеждане предявения от гражданския ищец граждански иск.

В продължение на почти една година от 14.04.2020 г. до 14.01.2021 г.

Т. Г. е участвал лично в съдебната фаза на наказателното производство пред Ловешки окръжен съд-съдебно заседание на 06.07.2020 г. ,на 20.07.20 г., на 14.09.2020 г.,15.10.2020 г., 19.11.2020 година 21.12.2020 година ,14.01.2021 г.

Ловешки окръжен съд е произнесъл присъда №260001/14.01.2021 година по НОХД №70/2020 г. на Ловешки окръжен съд , с която е признал Т. С. Г., управител на „В и К” ЕООД Троян, за невиновен в това, че през периода от 08.04.2013 г. до 05.10.2015 г., в гр. Троян, при условията на продължавано престъпление, в качеството си на длъжностно лице - управител на „В и К Стенето" ЕООД Троян, не положил достатъчно грижи за възложената му работа по смисъла на чл. 6, т. 2 от Договор за възлагане на управление от 08.01.2008 г., и анекси към него от 29.12.2010 г. и 30.12.2013 г., като не осъществил като добър стопанин оперативно управление и опазване капитала на дружеството -не е предприел действия по доброволно и незабавно изпълнение за изплащане на дължими суми към „Лесопласт" АД Троян (преименувано на „Велде България" АД Троян) по 16 броя граждански дела, водени между двете дружества - гр. д. № 1007/2011 г. по описа на РС Троян, с влязло в сила решение на 08.04.2013 г., публикувано на 08.04.2013 г. по реда на чл.64, ал. 1 от Закона за съдебната власт, гр. д. № 79/2012 г. по описа на РС Троян, с влязло в сила решение на 20.11.2013 г., публикувано на 21.11.2013 г., гр. д. № 110/2012 г. по описа на РС Троян с влязло в сила решение на 21.10.2013 г., публикувано на 24.10.2013 г., гр. д. № 223/2012 г. по описа на РС Троян, с влязло в сила решение 22.10.2013 г., публикувано на 01.11.2013 г., гр. д. № 423/2012 по описа на РС - Троян, с влязло в сила решение на 09.09.2014 г., публикувано на 09.09.2014 г., гр. д. № 459/2012 г. по описа на РС Троян, с влязло в сила решение на 20.05.2014 г., публикувано на 20.05.2014 г., гр. д. № 600/2012 г. по описа на РС Троян, с влязло в сила решение на 09.06.2014 г., публикувано на 13.06.2014 г., гр. д. № 762/2012 г. по описа на РС Троян, с влязло в сила решение на 04.11.2014 г., публикувано на 07.11.2014 г., гр. д. № 763/2012 г. по описа на РС Троян, с влязло в сила решение на 23.05.2014 г., публикувано на 23.05.2014 г., гр. д. № 1078/2012 г. по описа на РС Троян, с влязло в сила решение на 20.10.2014 г., публикувано на 20.10.2014 г., гр. д. № 649/2013 г. по описа на РС Троян, с влязло в сила решение на 08.04.2015 г., публикувано на 08.04.2015 г., гр. д. № 651/2013 г. по описа на РС Троян, с влязло в сила решение на 05.03.2015 г., публикувано на 05.03.2015 г., гр. д. № 699/2013 г. по описа на РС Троян, с влязло в сила решение на 17.08.2015 г., публикувано на 28.09.2015 г., гр. д. № 700/2013 г. по описа на РС Троян, с влязло в сила решение на 15.12.2014 г., публикувано на 06.01.2015 г., гр. д. № 701/2013 г. по описа на РС Троян, с влязло в сила решение на 24.08.2015 г., публикувано на 24.08.2015 г. и гр. д. № 276/2012 г. по описа на ОС Ловеч, с влязло в сила решение на 10.08.2015 г., при наличие на парични суми за това, без затруднение на нормалната дейност и без недостиг на оборотни средства и от това да са последвали значителни щети за „В и К Стенето" ЕООД Троян в размер на 79 260,30 лева, представляващи разходи по изпълнителни дела № 20138800400201, № 20138800400202, №

20138800400203, № 20138800400200, № 20148800401002, № 20148800400745, № 20148800400746, № 20158800400678, № 20148800400744, № 20148800401037, № 20158800400231, № 20158800400207, № 20158800400680, № 20158800400020, № 20158800400679 и №20158800400681, всичките на Р. Д. – частен съдебен изпълнител, рег. № 880, с район на действие Окръжен съд Ловеч, от които разноски по изпълнителните дела – 31 929,95 лева, предплатени такси – 1026 лева и такси за парично вземане по т. 26 от Тарифата за таксите и разноските към ЗЧСИ – 46 304,35 лева, поради което го **оправдал** по повдигнатото обвинение по чл. 219, ал.1 във връзка с чл. 26 ал.1 от НК. С цитираната присъда е отхвърлен, **предявения от „В и К Стенето” ЕООД гр. Троян, граждански иск против Т. С. Г. за сумата 79 260.30 лв., представляваща претърпени имуществени вреди, ведно със законната лихва, считано от 05.10.2015 г. до окончателното ѝ изплащане и направените по делото разноски.**

Окръжна прокуратура – Ловеч е подала протест №260402/25.01.2021 г. срещу присъдата, като е предложила Апелативен съд – Велико Търново да отмени присъда №260001/14.01.2021 година по НОХД №70/2020 г. на Ловешки окръжен съд и постанови нова, с която да признае Т. Г. за виновен и да уважи предявения граждански иск в пълния му размер за сумата 79260.30 лева, ведно със законна лихва, считано от 05.10.2015 г. до окончателно изплащане. Проведено е открито съдебно заседание на 20.09.2021 година в Апелативен съд-В.Търново ,при участието на Т. С. Г. лично. Постановено е съдебно решение №157/23.12.2021 г. по ВНОХД №127/2021 г. на Великотърновски апелативен съд, с което е потвърдена присъда №260001/14.01.2021 година по НОХД №70/2020 г. на Ловешки окръжен съд .

Апелативна прокуратура –Велико Търново е изготвила касационен протест против решение №157/23.12.2021 г. по ВНОХД №127/2021 г. на Великотърновски апелативен съд,с искане да бъде отменено поради допуснати съществени процесуални нарушения,неправилно приложение на материалния закон и да бъде върнато делото за повторно разглеждане от друг състав на апелативния съд, за отстраняване на допуснатите процесуални нарушения и осъждане на подсъдимия за престъплението, по повдигнатото обвинение с обвинителен акт. Касационната инстанция е постановила съдебно решение №66/01.06.2022 г. по к.д. №186/2022 г. на ВКС, с което оставено в сила решение №157/23.12.2021 г. по ВНОХД №127/2021 г. на Великотърновски апелативен съд.Касационния съд е споделил изводите на въззивната инстанция, че в позитивното гражданско право не е въведено задължение за длъжника за незабавно изпълнение,управленските решения на управителя на търговските дружества са свързани и преценка какъв е размера на свободния паричен ресурс и как да оперира с него. Възприето е ,че не би могло механично да се подходи при преценка доколко заплатените разноски за принудително изпълнение са щети на дружеството, предвид липсата на нормативно задължение за незабавно и доброволно изпълнение.Изложено е в съдебния акт, че доколкото Г. не е имал задължение за незабавно и

доброволно изпълнение , то платените разноски по принудително изпълнение не се явяват „щета“ по смисъла на чл. 219, ал.1 от НК, липсва елемент от обективната съставомерност на деянието, предмет на обвинението и липсва престъпление „безстопанственост“.

Т. С. Г. в продължение на дълъг период от време е поддържал високи стойности на артериално налягане, като през юли 2007 година е постъпил с оплаквания в „Сити клиник“-София. Проведено е инвазивно изследване и осъществено имплантиране на стент на LAD x1 и LCx1. Г. от раждането си е с дисплазия на дясна тазобедрена става и въпреки лечението му, се влошава състоянието му, като се ограничава движението надясна ТБС. В здравословното му състояние са констатирани и промени в гръбначния стълб с трайни функционални нарушения на лумбалния отдел. Предвидна това, с експертно решение №1462/29.09.2016 г. е определена 64% трайно намалена работоспособност за срок от три години при диагноза *****. По експертно решение №1138/07.08.2019 г. е определена 60% трансно намалена работоспособност за срок от три години при водеща диагноза –наличие на коронарен ангиопластичен имплант и трансплантант . За периода 08.06.2022 година до 01.06.2025 г. е определена намалена работоспособност на Г. при водеща иагноза-наличие на *****- експертно решение №90695/08.06.2022 г. на ТЕЛК към „МБАЛ-Троян“ЕООД-Троян. Следователно здравословно състояние на Г. преди развитието на наказателното производство е било евредено. Участието му в качеството на обвиняем, а в последствие на подсъдим в наказателния процес е довело до влошаване на здравословното му състояние. Към юни 2022 година ищецът вече е развил *****. От гласните доказателства, които съдът обсъжда като достоверни и обективни, тъй като свидетелите Р.Б., Св.В. пресъздават личните си непосредствени впечатления се установява, че С.Г. е преживявал тежко наказателното преследване спрямо него, като станал по-нервен, избухвал започнал повишава стойностите и да следи кръвното си налягане, ставало му лошо при делови срещи и ги напуснал. Ищецът възприел поведение на изолиране от приятелите си, станал разсеян, не желаел да общува и се затворил в себе си. Същевременно се влошили и служебните му отношения с представителите на Община-Троян, тъй като загубил доверието на общинското ръководство. В хода на наказателните производства се нарушил авторитета на Г. като ръководител пред служителите в дружеството и се затруднила работата му.

По комплексната съдебно-медицинска експертиза се установява, че Т. Г. е със заболяване *****, като е постигнал добра компенсация, но при контролиране на състоянието чрез терапия. Причиненият стрес, който е бил продължителен и с неясен изход, се отразява на този вид заболяване негативно, по изявлението на вещото лице в съдебно заседание на 17.05.2023 г. По отношение на сърдечно-съдовия статус на ищеца, се е създало

състояние на висок риск от усложнения предвид неговите заболявания от развитието на наказателното производство.

При клиничен преглед на Т.Г. от вещото лице психиатър се констатира, а тези данни се потвърждават и от гласните доказателства, че в резултат на воденото продължително наказателно производство ищецът се е самоизолирал, развил е емоционална лабилност, нарушения на съня. Тези симптоми насочват на посттравматично стресово разстройство , което е отключено като последица от наказателното преследване. Настъпили проблеми с концентрацията на Г., които били интензивни, а в последствие намалели, но при водеща тревожно-депресивна симптоматика. Необходима е психотерапевтично лечение, тъй като последиците в емоционално и психическо състояние на ищеца не са преодоленни, а той се е изолирал и капсулирал в това си състояние.

Разрешението за съхранение , носене и употреба на късоцевно оръжие от Т. Г. било отнето с решение от 20.11.2019 г. на Од на МВР – Ловеч, РУ-Троян на основание чл. 6,т.7 и чл. 309,ал.1,т.1 от ЗМВР и чл. 153,т.6 и чл. 155 от ЗОБВВПИ.

Ловешки окръжен съд съобразява констатациите по комплексната съдебно-медицинска експертиза като обосновани и компетентни и ги възприема при изграждане на фактическата обстановка по казуса.

Настоящата инстанция е сезирана, на основание чл. 2, ал. 1, т. 3 от ЗОДОВ,с иск да бъде осъдена Прокуратурата на Република България да заплати сумата от 50000 лв., представляващи справедливо обезщетение за неимуществените вреди, изразяващи се в причинените от страна на органите на Прокуратурата страдания, вследствие на постоянния, продължило наказателно производство; на основание чл. 2, ал. 1, т. 3 от ЗОДОВ . Акцесорният иск е с правна квалификация чл. 86, ал. 1, вр. чл. 84, ал. 3, вр. чл. 45 от ЗЗД, да бъде присъдена и законната лихва върху главницата начина от 01.06.2022 г. /влизана в сила на присъда №260001/14.01.2021 г. на Окръжен съд –Ловеч до окончателно изплащане.

Прокуратурата на Република България, е пасивно легитимирана страна по иска по чл. 2, ал. 1, т. 3 от ЗОДОВ - т.11 от Тълкувателно решение №3/22.05.2005 г.. Кумулативните изисквания за реализиране на имуществената отговорност на Държавата са - поддържане на обвинение,по което наказателното производство е приключило с оправдателна присъда или прекратяване, вреди от тези действия за ищеца и причинна връзка между тях. За периода от 04.11.2019 г. до 01.06.2022 г. Т. Г. е бил привлечен като обвиняем, а в последствие е бил и подсъдим по досъдебно производство

№№124 /2018 г. на ОДМВР-Ловеч и образуваното въз основа на него НОХД №70/2020 г. на Ловешки окръжен съд. Между страните фактите относно развитие на наказателното производство в процесния период не са спорни, а се установяват по безспорен начин и от приложените писмени доказателства. Отговорността на Държавата в хипотезата на чл. 2,ал.1,т.3 от ЗОДОВ е обективна и се обосновава от действията по поддържане на обвинение чрез Прокуратурата,по което е постановена оправдателна присъда или наказателното производство е прекратено. Развитието на наказателното производство се е осъществило, като следва да се съобрази, че ответникът е атакувал оправдателната присъда №260001/14.01.2021 г. на Окръжен съд – Ловеч пред въззивна и касационна инстанция и това е довело да продължаване на наказателното преследване на ищеца Г. до 01.06.2022 г. Фактическият състав по чл.2,ал.1,т.3 от ЗОДОВ е реализиран ,предвид изложените по-горе в мотивите фактически обстоятелства и съдът ги приема за установени и доказани.

Предявеният от Т. Г. против Прокуратурата на Република България иск за присъждане на обезщетение за неимуществени вреди на основание чл.2,ал.1,т.3 от ЗОДОВ е основателен и доказан до размер на сумата 20000 лева. Произнасянето на съда относно размера на претенцията се обосновава с разпоредбите на чл.52 и чл. 53 от ЗЗД и задължителните указания по Постановление 4/23.12.1968 г. на Пленума на ВКС, Тълкувателно решение №3/22.04.2005 г. на ОСГК на ВКС-т.11 и т.13. Обезщетението за неимуществени вреди се определя от принципа на справедливост,който предпоставя конкретна преценка на обстоятелствата-вида на престъплението, по което е обвинено лицето, времето на развитие на наказателното производство,характера на увреждането, здравословното и психическо състояние и конкретните страдания,които следва да са пряка и непосредствена последица от поддържаното обвинение,приключило с оправдателна присъда. В казуса съдът отчита, че наказателното производство е подължило от 2019 до 2022 г., като през този период Г. са явявал в съдебни заседания и е търпял последиците от необходимостта да изгражда защитна теза в досъдебното производство и по делото. От изслушаната комплексна експертиза и показанията на свидетелите се установява, че здравословното му състояние се е повлияло негативно от стреса-
***** ,***** с медикаментозна терапия предвид

изживяванията от процесуалното му качество в наказателния процес. Самият ищец е приел тежко уронването на доброто си име, съмненията в неговата компетентност и почтеност, които са възникнали, както в приятелския му кръг, така и сред служителите и бизнес партньорите му. По заключението на съдебно-психиатричната експертиза се доказва, че психотравмата, която е довела до развитие на тревожно-депресивна симптоматика, като последица от действията на ответника не е отзвучала и се налага компенсирането и с психиатрична терапия и понастоящем. Съдът преценява и обстоятелството, че в местната преса-вестник „Троян 21 към 15.06.2022 г., вестник „Троянски глас към 2002.2020 г.- и интернет страницата на национални такива- вестник „24 часа“ – към 11.02.2020 г. са публикувани статии относно внасянето на обвинителния акт, ощетяване на дружеството с близо 80 лева и други. В то на основание т.11 от Тълкувателно решение №3/22.05.2005 г. и смисъл е имало значимо медийно отразяване на фактите по наказателното производство, което също е довело до повишаване на тревожността и е способствало за намаляване на социалните контакти на Г. в общността. Съдът обсъжда и икономическите условия в страната към периода 2019 г. до 2022 година и съобразява сумата от 20000 лева обезщетение за неимуществени вреди и с този фактор.

Ловешки окръжен съд преценява, че исковата сума над 20000 лева – обезщетение за неимуществени вреди до пълния претендиран размер на сумата 50000 лева е неоснователен и недоказан и следва да бъде отхвърлен. Анализът на фактическите данни по делото, в насоката на чл. 52 от ЗЗД, определят за съда, че М.С. не е претърпял увреда, надхвърляща обичайните страдания и болки за този вид незаконни действия на държавните органи. Не са представени писмени доказателства, че се е налагало болнично или амбулаторно лечение, нито ,че е предприета специална терапия за преодоляване на психическите проблеми на Г.. Взета е най-леката мярка за неотклонение „подписка“, поради което правото на придвижване и на изпълнение на ежедневните му задължения не са били съществено ограничени. Присъждане на обезщетение за неимуществени вреди в размер над 20000 лева до 50000 лева би се обосновало с изключителност и тежка наказателна репресия – значителен период от време на наказателното производство, вземане на мярка за процесуална принуда“задържане под стража“, тежко увреждане на здравословното състояние, каквито

предпоставки в случая не са налице. В хода на настоящето дело не са приложени доказателства, че за Г. са възникнали проблеми в семейството или е останал без работа като последица от наказателното производство. Не се твърди и рязко влошаване на имущественото състояние в резултат на воденото наказателно производство.

Ловешки окръжен е сезиран и с акцесорен иск с правно основание чл. 86,ал.1 от ЗЗД за присъждане на законна лихва върху обезщетението за неимуществени вреди в размер на 20000 лева. С оглед уважаване на главния иск в посочения размер, се явява основателен и доказан и искът за присъждане на законна лихва. Следва се съобрази , че на основание т. 4 от Тълкувателно решение №3/22.04.2004 г. по т.д. №3/2004 г., решение №54/13.06.2017 г. по гр.д. 255/2016 г. на ВКС началния момент на начисляване на законната лихва в хипотезата на чл.2,т.3 от ЗОДОВ е деня на увреждането. Съдебното решение №66/01.06.2022 г. по к.д. №186/2022 г. на ВКС е влязло в законна сила на 01.06.2022 г.,която дата е и меродавният начален момент за присъждане на законната лихва. При тези съображения съдът приема, че исковата претенция по чл. 86 от ЗЗД е основателна и доказана и следва да бъде присъдена законна лихва върху сумата 20000 лева ,начиная от 01.06.2022 г. г. до окончателно изплащане .

Ловешки окръжен съд счита,че обективно съединените икове, предявени от Т. С. Г., против Прокуратурата на Република България с правно основание: чл. 2, ал. 1, т. 3 от Закона за отговорност на държавата и общините за вреди и чл. 86 от ЗЗД за сумата 20 000 лева – обезщетение за претърпени неимуществени вреди, в следствие на проведеното наказателно производство по досъдебно производство № 124/2018 г. по преписка № 678/ 2018г. по описа на Окръжна прокуратура - Ловеч, приключило с оправдаването му с присъда по НОХ д. № 70/2020 г. на Окръжен съд-Ловеч, потвърдена с решение по ВНОХ д № 127/2021 г. по описа на Апелативен съд - Велико Търново, оставено в сила с решение по Нак. д. № 186/2022 г. на ВКС , по повдигнатото му обвинение в извършване на престъпление по чл. 219, ал. 1 във връзка с чл. 26, ал. 1 НК, ведно със законната лихва върху от 01.06.2022 г. до окончателно изплащане са основателни и доказани и следва да бъдат уважени, а исковите претенции до пълния размер над сумата 20000 лева до претендирания размер 30000 лева,ведно със законна лихва върху нея, начиная от 01.06.2022 г. като неоснователни и недоказани следва да бъдат отхвърлени.

В производството ищецът е заявил искане за присъждане на разноси по делото в размер на 810 лева-такса и депозит за експертиза и 5580 лева адв. възнаграждение. Съдът намира, че следва да бъде присъдена, съразмерно на уважената част от претенцията, сумата 324 лева-д. такса и депозит за вещо лице. Съдът съобрази, че в делото е представено пълномощно от 08.11.2022 г., в което не е посочено адв. възнаграждение нито по размер, нито по начин на плащане и не е представен договор за правна защита и съдействие №1212/08.11.2022 г. При това положение съдебните разноси за адвокатско възнаграждение не се дължат, тъй като липсват доказателства, че такива са уговорени между страните като размер и начин на плащане.

Воден от горните мотиви съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА Прокуратурата на Република България, гр. София 1000, бул. Витоша № 2 да заплати на Т. С. Г., ЕГН: *****, **, със съдебен адрес за кореспонденция: **, на основание чл. 2, ал. 1, т. 3 от ЗОДОВ сумата **20000 лева/двадесет хиляди лева/ обезщетение за неимуществени вреди** от проведеното наказателно производство по досъдебно производство № 124/2018 г. по преписка № 678/ 2018г. по описа на Окръжна прокуратура - Ловеч, приключило с оправдаването му с присъда по НОХ д. № 70/2020 г. на Окръжен съд-Ловеч, потвърдена с решение по ВНОХД № 127/2021 г. по описа на Апелативен съд - Велико Търново, оставено в сила с решение по Нак. д. № 186/2022 г. на ВКС, по повдигнатото му обвинение в извършване на престъпление по чл. 219, ал. 1 във връзка с чл. 26, ал. 1 НК, ведно със законната лихва върху от 01.06.2022 г. до окончателно изплащане, а исковите претенции до пълния размер на сумата 50000 лева, ведно със законна лихва върху нея, начинаей от 01.06.2022 г. като неоснователни и недоказани отхвърля.

ОСЪЖДА Прокуратурата на Република България, с горните данни да заплати Т. С. Г., с горните данни съдебно-деловодни разноси за настоящата инстанция в размер на сумата 324 лева/триста двадесет и четири лева/.

Решението е обжалваемо в четиринадесет дневен срок от съобщение на страните, че е изготвено, ведно с мотивите пред Апелативен съд-Велико Търново.

Съдия при Окръжен съд – Ловеч: _____